

Mgr. MARIE BENEŠOVÁ
MINISTRYNĚ SPRÁVEDLNOSTI ČR
A PŘEDSEDKYNĚ LEGISLATIVNÍ RADY VLÁDY

V Praze dne
Čj. 791/2013-OD-SPZ/2

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obviněný V. S. – stížnost pro porušení zákona

Příloha:

1. spis Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 46 T 87/2012

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného V. S.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému trestnímu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 9. 8. 2013, č.j. 46 T 87/2012-98.

Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 4 podalo dne 28. 11. 2012 k Obvodnímu soudu pro Prahu 4 návrh na potrestání obviněného (č.l. 31) pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že:

„Dne 11. 10. 2012 v 01:45 hodin řídil osobní motorové vozidlo tov. zn. Ford Puma, rz. ... černé metal. barvy, v prostoru křižovatky ul. Nuselská x Na kolejním stánku v Praze 4, kde byl kontrolován hlídkou Policie ČR, při kontrole bylo zjištěno, že má blokován řidičský průkaz rozhodnutím Magistrátu města České Budějovice ze dne 4. 11. 2009, doručeno veřejnou vyhláškou dne 10. 12. 2009, kdy dosáhl 12ti bodů a řidičský průkaz mu byl zadržen dne 16. 5. 2011 hlídkou policie a následně vydal rozhodnutí Magistrát hl. m. Prahy pod sp. zn. S-MHMP-427534/2011/Kar dne 13. 9. 2011 s PM dne 4. 10. 2011, kdy mu byl vysloven mimo jiné zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 12 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jelikož se řidičský průkaz dosud nevyzvedl, nemá platné řidičské oprávnění.“

Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 17. 12. 2012, sp. zn. 46 T 87/2012 (č.l. 34 spisu), bylo rozhodnuto tak, že podle § 314c odst. 1 písm. a), § 188 odst. 1 písm. b) a § 171 odst. 1 tr. řádu se trestní věc obviněného pro jednání popsané v návrhu na potrestání Obvodního státního zastupitelství, ve kterém je spatřován přečin maření výkonu úředního

rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. písm. a) tr. zákoníku, postupuje orgánu příslušnému k projednání přestupku.

Proti tomuto usnesení podalo Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 4 stížnost, která byla usnesením Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2013, sp. zn. 62 To 18/2013 (č.l. 49), zamítnuta.

Proti shora uvedenému pravomocnému usnesení podal dne 27. 3. 2013 Nejvyšší státní zástupce dovolání.

Usnesením Nejvyššího soudu ze dne 2. 7. 2013, sp. zn. 7 Tdo 625/2013 (č.l. 91), bylo zrušeno usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2013, sp. zn. 61 To 18/2013 (č.l. 49), a usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 17. 12. 2012, č.j. 46 T 87/2012-98, a Obvodnímu soudu pro Prahu 4 bylo přikázáno, aby věc v plném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění tohoto usnesení vyplývá, že Nejvyšší soud nesouhlasí s právním názorem soudu obou stupňů, že posuzované jednání nemůže být přestupkem, neboť naplňuje zákonné znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Obvodní soud pro Prahu 4 vázaný právním názorem Nejvyššího soudu vysloveným v usnesení ze dne 2. 7. 2013, sp. zn. 7 Tdo 625/2013 (č.l. 91), vydal ve věci dne 9. 8. 2013 trestní příkaz, č.j. 46 T 87/2012-98, kterým byl obviněný uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. písm. a) tr. zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v délce 1 roku.

Trestní příkaz nabyl právní moci dne 1. 10. 2013.

Podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonává činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána nebo pro kterou mu bylo odňato příslušné oprávnění podle jiného právního předpisu nebo pro kterou takové oprávnění pozbyl, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

Ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu určuje, že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Podle § 123d odst. 1 zákona o silničním provozu řidič, který podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu pozbyl řidičské oprávnění, je oprávněn požádat o vrácení řidičského oprávnění nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.

Ustanovení § 123d odst. 2 zákona o silničním provozu určuje, že byl-li řidiči za přestupek nebo trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, na základě kterého dosáhl celkového počtu 12 bodů, uložen trest nebo sankce zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, je řidič oprávněn požádat o vrácení řidičského oprávnění nejdříve po vykonání trestu nebo sankce zákazu činnosti, pokud je uložená doba zákazu činnosti delší než doba podle § 123 odst. 1 zákona o silničním provozu.

Podle § 123d odst. 3 zákona o silničním provozu žádost o vrácení řidičského oprávnění podává žadatel písemně u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Podmínkou vrácení řidičského oprávnění je prokázání, že se žadatel podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu a dále předložení posudku o zdravotní způsobilosti včetně dopravně psychologického vyšetření. Pro vrácení řidičského oprávnění platí přiměřeně § 101 zákona o silničním provozu.

Ustanovení § 125c zákona písm. e) bod 1. zákona o silničním provozu určuje, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81 zákona o silničním provozu.

Nejvyšší soud dne 18. 9. 2013, sp. zn. 15 Tdo 876/2013 (č.l. 115), rozhodl ve velkém senátu trestního kolegia (dále je „velký senát“) o dovolání Nejvyššího státního zástupce ve věci obviněného F. V. vedené u Okresního soudu v Blansku pod sp. zn. 1 T 315/2012 proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 2. 2013, sp. zn. 5 To 73/2013.

Z odůvodnění usnesení vyplývá, že skutkovou podstatu přečinu podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může naplnit jen obviněný, který jako řidič podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu pozbyl řidičské oprávnění na základě rozhodnutí jiného orgánu veřejné moci a řídí motorové vozidlo v době jednoho roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění podle tohoto zákonného ustanovení.

Pokud obviněný řídí motorové vozidlo po uplynutí této doby, byť nepožádal o navrácení řidičského oprávnění, nespáchá přečin podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

V takovém jednání je možné spatřovat přestupek podle § 125c odst. 1 písm. e), bodu 1. zákona o silničním provozu, neboť řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81 zákona o silničním provozu.

Konečně velký senát se v odůvodnění svého rozhodnutí vyjádřil i k usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 7. 2013, sp. zn. 7 Tdo 625/2013 (č.l. 91), když uvedl, že „právní závěry obsažené v usnesení, nelze akceptovat, neboť nejsou podloženy logickým a smysluplným výkladem ustanovení § 123c a § 123d zákona o silničním provozu a vytvářejí mezi kategoriemi osob neopodstatněné nerovné postavení“.

Na základě shora uvedených skutečností navrhuji, aby Nejvyšší soud

1. podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 9. 8. 2013, sp. zn. 46 T 87/2012, byl porušen zákon v neprospěch obviněného V. S. v ustanovení § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a v ustanoveních § 123c a § 123d zákona o silničním provozu
2. podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadený trestní příkaz zrušil a zrušil i všechna další rozhodnutí na něj obsahově navazující pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu
3. a dále postupoval podle § 271 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [3 Tz 67/2013](#)